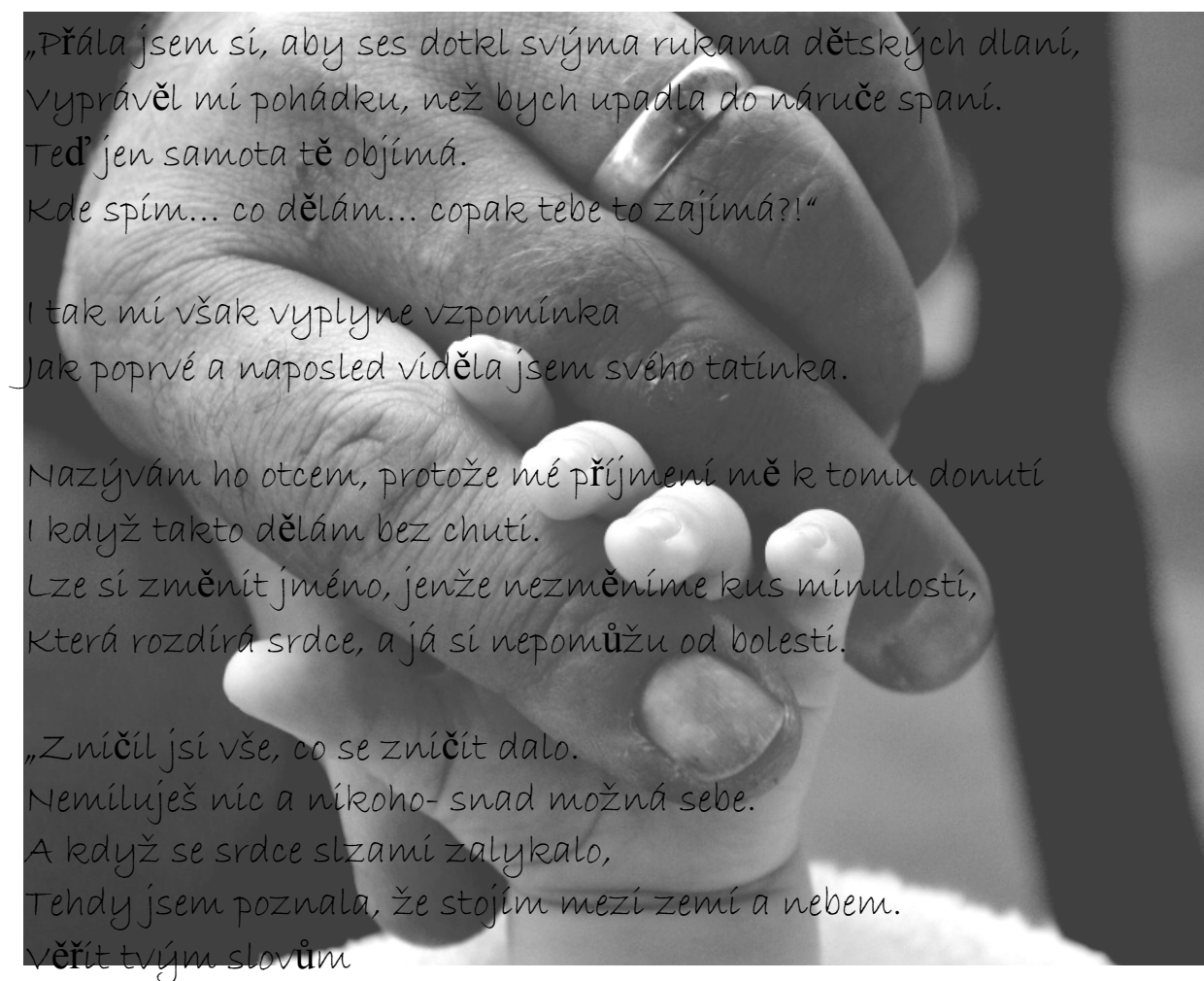

1. věčná vzpomínka

někdy nekonečný zdá se mí svět.
I tak si v něm vždy najdu člověku, kterého budu nenávidět.
Musím ho považovat za svou součást,
Tolik otázek...- už nemám chuť mu je klást.
Snad pro něj upadla vzpomínka na minulost v zapomnění,
Jedním slovem však nenajde odpuštění.

Znamenalo padnout ve lži zas a znovu.“

Má tvář otočila se zpátky-
chtěla vědět, s kým je navždy spoutaná-
Kde pramení začátek méjí pohádky,
Která je lží vyprávěná.

„Náhle vycházející slunce mě oslepilo-
Co si přálo dítě- po tom mé srdce už by netoužilo.
Nyní se od tebe již odvracím-
Život dal mi křídla, která už neztrácím.“

1. Lež

Budu vděčná,
Když se z malé lži nestane nekonečná.

2. Beze slov

Pohled' mí do očí- já poznám tvá trápení,
Která se v nich ukrývají.

Dotkní se mé ruky- uslyším lež, která nenašla odpuštění,
Uvidím ptáky, kteří nezpívají.

Políb mé rty- tvé slzy na mém srdci ucítím
A až na dno toho tvého uvidím.

Obejmí mě- spousta pohaslých světél se rozsvítí,
Splním si sen, o kterém sním.

Promluv ke mně duši- tu mou uslyšíš,
A nemusíš už nic říct.

Dotkní se mých rtů- hluboko do mě uvidíš...
Jestli mě však opustíš- já se neotočím už víc...

3. věž

Za soumraku, když vychází měsíc,
Zleva zprava- všude objímá mě stín.
Cítím vůni uschlých kopretin
A volám tvé jméno- ty neslyšíš víc.

Neslyšíš ani vzpomínky, co se ozývají
Sevří mou dlaň a uslyšíš víc,
uvidíš na dno mojí duše, kde skrývá se měsíc
Topící se však v beznadějí.

Tehdy láska stává se temnou věží
Kam radost nikdy nedohlédne.
Je tma ať v noci nebo ve dne;
Ať je zima nebo léto- stále sněží.

Často chodíš jako můj stín,
Kudy pramení stesk, a tečou slzy proudem
Tíše obcházíš věž zahalenou kouřem
A nevnímáš vůni uschlých kopretin.

Stesk se všude ozývá,
při vzpomínce na lásku nohy těžknou-
už nemají sílu stoupat do věže a chodit nikde nekončící tmou,
která ozvěnou smutku stěny zakrývá.

Stále chodíš opodál,
Se svou kamennou tváří, v srdci však oheň neuhasínající.
Když nemůžeš spát, hledáš na obloze měsíc zářící.
Opouštíš černou věž a já vím- i ty jsi tou věží chodíval...

